

REGLUGERÐ

um lífeyrissjóð starfsmanna ríkisins.

155

24. nóv.

1. gr.

Sjóðstjórnin má gera það að skilyrði fyrir upptöku starfsmanna í flokki þeirra, sem greindir eru í 1.—3. tölulið 4. gr. laga nr. 101 1943, í tölu sjóðfélaga, að allir starfsmenn stofnunar þeirrar, sem starfsmaðurinn vinnur í, bæjar-, sýslu- eða sveitarfélags, sem eru 20 ára eða eldri og uppfylla skilyrðin fyrir því að geta verið sjóðfélagar, gangi í sjóðfélagið.

2. gr.

Bandalag starfsmanna ríkis og bæja skal kjósa einn mann í stjórn lífeyrissjóðsins í stað sjóðfélaga eða félagsskaps þeirra, sbr. 6. gr. laga nr. 101 1943.

3. gr.

Starfstími sjóðfélaga telst sá tími, sem hann hefur greitt iðgjöld til sjóðsins. Starfstíminn þarf ekki að vera samfelldur.

Starfstími þeirra sjóðfélaga, sem keypt eru réttindi vegna starfa, er þeir hafa haft með höndum áður en þeir gerðust sjóðfélagar, ákvarðast með tilliti til þessa.

4. gr.

Heimild 5. gr. laga nr. 101 1943 nær til allra þeirra sjóðfélaga, er sökum aldurs síns við upptökin í sjóðfélagið gætu ekki öðlast hámarksréttindi fyrir sig og maka sinn, þótt þeir störfuðu til 65 ára aldurs.

Enginn, sem er 56 ára eða eldri, getur orðið sjóðfélagi nema honum séu keypt réttindi fyrir fyrri starfstíma.

5. gr.

Sjóðfélagi, sem öðlast hefur réttindi til hámarkslífeyris og orðinn er fullra 65 ára að aldri, eða samanlagður aldur hans og starfstími er 95 ár, þarf ekki að greiða iðgjöld í sjóðinn.

6. gr.

Reynist fullur elli- eða örorkulífeyrir lægri en 60%, ef fullur lífeyrir maka er lægri en 40% af meðalgrunnlaunum síðustu 10 ára áður en sjóðfélagi lét af starfi, að viðbættum upphótum, svo sem greitt er á laun opinberra starfsmanna, skal hann hækkaður í þá fjárhæð, en ríkissjóður endurgreiðir sjóðnum mismuninn, á meðan framfylgt er ákvæðum þingsályktunar frá 28. ágúst 1942, og heimild 2. mgr. 1. gr. laga nr. 48 1942, um verðlagsuppbót á laun embættismanna og annarra starfsmanna ríkisins, er notuð. Tilsvarendi reglur gilda um þá, sem ekki hafa öðlast hámarksréttindi.

7. gr.

Gjöld sjóðfélaga skulu innheimt mánaðarlega að $\frac{1}{2}$ hluta. Meðan mánaðarlaun eru breytileg vegna breytinga á framfærsluvisitölu má innheimta mánaðarlega áætlaðan $\frac{1}{2}$ hluta af ársiðgjaldi, en jöfnuður skal þá gerður í desembermánuði ár hvert.

Þeir aðilar, sem innheimta iðgjöld í umboði Tryggingastofnunarinnar skulu senda henni skilagrein yfir innheimt iðgjöld fyrir 15. næsta mánaðar eftir gjald-daga þeirra, en full skil fyrir öllum iðgjöldum skulu þeir hafa gert fyrir 31. jan. ár hvert. Um greiðslu iðgjaldafjárhæðarinnar fer að öðru leyti eftir samningi Tryggingastofnunarinnar við hvern einstakan innheimtuaðila.

155

24. nóv.

8. gr.
Tryggingastofnun ríkisins annast greiðslu lífeyris. Heimilt er henni þó að semja við einstaka launaafgreiðsluaðila um greiðslu lífeyris í umboði hennar. Árslífeyri skal greiða með $\frac{1}{2}$ mánaðarlega fyrir fram, nema þeir, sem lífeyris njóta, óski færri gjalddaga.

9. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt lögum nr. 101 30. des. 1943 og lögum nr. 48 30. júní 1942, öðlast þegar gildi. Ákvæði hennar gilda frá þeim tíma, er lög nr. 101 1943 öðluðust gildi.

Fjármálaráðuneytið, 24. nóvember 1944.

Pétur Magnússon.

Magnús Gíslason.

156

24. nóv.

SAMÞYKKTIR

Sparisjóðs Þórshafnar og nágrennis.

I. Stofnun, nafn, ábyrgð og stjórn sjóðsins.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Sparisjóður Þórshafnar og nágrennis, og skal heimili hans og varnarþing vera í Þórshöfn.

2. gr.

Sjóðurinn er stofnaður með 105 stofnbrefum, upphæð hvers stofnbrefs 100 kr. og má auka stofnféð með samþykkt aðalfundar.

Eigendum sé greiddur árlega arður af stofnbrefum, er sá jafnhár ársvöxtum af nafnverði stofnbrefanna eins og innlánsvextir sparisjóðsins eru ákveðnir.

Stofnfjáreigendum heimilast eigi að selja stofnbref sín, nema með samþykki og í samráði við stjórn sjóðsins. Þegar eigendaskipti verða, hvort heldur er með afsali eða með erfðum, skal rita það á stofnbrefið og einnig í gerðabók sjóðsins. Eigi mega fleiri en 10 — tíu — stofnbref vera í eins manns eigu.

3. gr.

Stofnfjáreigendur mega ekki vera færri en 12. Skal stjórninni skylt að gera það, sem í hennar valdi stendur til að sjá um, að stofnfjáreigendur verði aldrei færri. Stofnfjárframlag endurgreiðist eigi fyrr en við löglegt niðurfall ábyrgðar eða samkvæmt heimildinni í 22. gr. laga nr. 69 27. júní 1941.

4. gr.

Stjórn sjóðsins skipa þrjú menn. Skulu tveir þeirra kjörnir á aðalfundi, úr flokki stofnfjáreigenda, en hinn þriðji af sýslufundi (sýslunefnd) Norður-Þingeyjarsýslu á sama ári, og gildir kosning þeirra allra til eins árs. Hlutfallskosningu skal viðhafa, ef þess er óskað, og hefur hver stofnfjáreigandi eitt atkvæði án tillits til þess, hvort hann á eitt stofnbref eða fleiri. Stjórnarnefndarmenn má endurkjósa, en hafi þeir setið í stjórninni fjögur ár samfleytt, er þeim ekki skylt að taka við kosningu fyrr en að fjórum árum liðnum. Stjórnin kys formann úr sínum flokki. Deyi stjórnarnefndarmaður, kjörinn af stofnfjáreigendum, flytji burt úr héraðinu, eða falli ábyrgð hans niður á annan löglegan hátt, skal þegar í stað kalla